

Indenrigsministeren startede med at sige, at forslagene ikke giver anledning til, at Socialdemokratiet ændrer sin holdning. Jeg må så spørge indenrigsministeren: Fra hvornår? Jeg har et historisk skrift her – et debatoplæg af Anders Gulmark om indførelse af direkte demokrati i Danmark – og dér står:

»Socialdemokraterne havde også folkeafstemninger med i deres partiprogrammer fra 1910, 1915 og 1923. Og i det grundlovsforslag, som Socialdemokratiet fremsatte i 1920, var folkets initiativret en central del. 50.000 vælgere skulle ifølge forslaget have mulighed for at forlange en folkeafstemning afholdt. . . . Efterhånden som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre vandt flertallet, først i Folketinget (1929) og siden i Landstinget (1936), svandt partiernes interesse for folkeafstemninger også.«

Det vil altså sige, at Socialdemokratiet har den holdning, at hvis det er så stort, at det har magten, så ønsker det altså ikke en folkeafstemning, så ønsker det ikke folkets røst hørt, men da det var lille, da kunne Socialdemokratiet godt bruge det.

Socialdemokratiets ordfører – dér har jeg fornemmet, at der ingen var, så det vil jeg springe over.

Fru Else Winther Andersen nævnte, at de to forslag så absolut ikke er groet i Venstres have. Nu er det jo også efterår, så det er begrænset, hvad der gror i haven i øjeblikket. Men jeg vil lige citere her fra Jyllands-Posten fra den 21. august i år. Jeg skal lige sige, at det er en hel artikel om hr. Anders Fogh Rasmussen, og jeg kan jo ikke læse hele artiklen, men der står bl.a.:

»Folkeafstemninger er en god beskyttelse mod overdrevet politikervælde og statsdominans, siger han. Han støtter de tanker om flere folkeafstemninger, som udenrigsminister Niels Helveg Petersen (R) fremførte i Jyllands-Posten søndag. Også Anders Fogh Rasmussen mener, at det er rimeligt, at en gruppe borgere ved at indsamle et bestemt antal underskrifter kan forlange en folkeafstemning om et hvilket som helst emne – også skatter.«

Det vil altså sige, at når vores forslag ikke er groet i Venstres have, så må jeg nok betragte hr. Anders Fogh Rasmussen som en lidt uvenlig gæst i Venstres folketingsgruppe. Hans holdning er altså stik modsat det, fru Else Winther Andersen lige har udtalt.

Hr. Aagaard afviste forslaget, men ønskede flere afstemninger og kom med en masse eksempler. Det var afstemninger om byggeri af

centre osv., man skulle kunne sende ud til folkeafstemning, og det er faktisk det, vores forslag helt klart kommer ind på. Jeg må altså konstatere, at hr. Aagaards hjerte ligger meget, meget tæt op ad vores forslag, og det er vi selvfølgelig glade for, og hr. Aagaard afsluttede med at sige, at Det Konservative Folkeparti ønskede flere folkeafstemninger afholdt. Vi er altså enige, men hvorfor De Konservative så vil stemme imod forslagene, melder historien ingen ting om.

SF's hr. Kristen Touborg startede med at rose Fremskridtspartiet. Det er ikke hver dag, vi hører det, så vi kvitterer med tusind tak, og jeg opfattede i hvert fald også, at SF's ordførertale var fra relativt til meget positiv. Så tak for det.

SF nævnte, at SF ikke bare ønskede vejledende afstemninger, men det skulle være bindende afstemninger, og det har jeg nok forstået således, at hvis vi skal have bindende folkeafstemninger, skal vi faktisk have en lille ændring i grundloven, og det er derfor, vi har sagt vejledende afstemninger. Men tak for støtten!

Fru Elisabeth Arnold startede med at sige, at De Radikale var positive, og at De Radikale ønskede, at 10 pct. af en kommunes befolkning skulle kunne forlange en sag til afstemning. Fremskridtspartiet har i forslaget skrevet 5 pct., men vi har også skrevet, at vi er fuldstændig åbne over for andre tal, så det er noget, vi kunne snakke om.

De Radikale spurgte, hvilke emner vi ønsker der skulle komme til afstemning. Vi skriver under punkt 8 i bemærkningerne:

»Det er væsentligt at være opmærksom på, at vejledende folkeafstemninger bør kunne afholdes uden begrænsninger i temavalg. Det er de vælgere, der tager initiativ til anmodningen om afholdelse af afstemning, der selv udformer afstemningens tema og samler det nødvendige antal underskrifter bag kravet.«

Derfor har vi jo egentlig sagt, at vi ikke vil lægge et låg på. Hvis man kan samle enten 5 pct. eller 50.000, så må temaet være så vigtigt, at vi ikke her skal sige, at det ikke var et emne, der var relevant.

Fru Elisabeth Arnold afsluttede med at sige, at De Radikale ikke kunne støtte forslaget, men lad mig så henvise til et Ritzautelegram fra den 15. september i år, og der står:

»De Radikale vil have flere folkeafstemninger herhjemme, og det er ikke kun politikerne på Christiansborg, der skal tage initiativet. Også vælgere skal have ret til at få et konkret emne ud til bindende folkeafstemning.